

การประกวดข้อเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อคุณภาพสถาบันวิทยบริการ

เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าได้เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้ามาค้นหาหัวข้อมูลที่สถาบันวิทยบริการ ตอนเข้ามาครั้งแรก ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจกับความยิ่งใหญ่ของห้องสมุดแห่งนี้ รวมกับว่ามีความรู้มหาศาลจนไม่สามารถเรียนจนหมดได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ห้องสมุดแห่งนี้เป็นห้องสมุดที่มีคุณภาพ สมกับความเป็นมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งของเมืองไทย ข้าพเจ้า因此ขอเสนอความคิดเห็น ดังนี้

1. ข้าพเจ้าเคยมาใช้บริการของห้องกลาง แต่ปรากฏว่าหนังสือที่ข้าพเจ้าต้องการกลับถูกยืมไป หมด ถึงแม้จะมีบริการจองหนังสือก็ตาม แต่นั้นก็หมายความว่าข้าพเจ้าต้องรอจนกว่าคนอื่นที่ยืมหนังสือจะมาคืน บางครั้งก็ยอมเสียค่าปรับเพื่อนำหนังสือไปเก็บไว้นานขึ้น ทำให้นิสิตบางคนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ เช่นคนที่ยืมหนังสือไป ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทรัพยากรั้นนี้จำกัด แต่จะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะมีการทำสำเนาหนังสือบางเล่มแบบออนไลน์ เช่น google book search ([ดูรายละเอียดเพิ่มที่ <http://books.google.com>](http://books.google.com)) เพื่อให้นิสิตได้เข้าถึงข้อมูลอย่างทั่วถึงกัน

2. ข้าพเจ้ามีความคิดว่า ยุคสมัยของห้องสมุดได้เปลี่ยนไป จากที่เป็นแหล่งรวมหนังสือแต่เพียงอย่างเดียว หัตถศิลป์เก่าๆของห้องสมุดเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ มีแต่หนังสือ บรรยายกาศไม่สดใส แต่สิ่งที่นิสิตต้องการไม่ใช่เพียงหนังสือ แต่ยังต้องการความรู้สึกสะ荡กวاسบ้าย ผ่อนคลาย บรรยายกาศที่สดใส มีการตกแต่งที่รู้สึกปลอดโปร่ง ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า ห้องกลางมีบรรยายกาศทึมๆ ไม่ชวนให้เข้ามานั่งถ้าไม่มีธุระจำเป็น แต่ถ้าปัจจุบันของห้องกลางคือการเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้แล้ว การเปลี่ยนหัตถศิลป์ของผู้เข้ามาใช้ห้องสมุดว่า ห้องสมุดเป็นแหล่งหากความรู้ที่มีความเพลิดเพลินก็มีความจำเป็น ไม่ใช่แหล่งความรู้ที่น่าเบื่อหน่าย อีกด้วย

3. ความมีการให้นิสิตกำหนดเลือกหนังสือตามที่ตนเองต้องการ มากกว่าจากการเลือกของทางมหาวิทยาลัยอย่างเดียว ข้าพเจ้าเข้าไปเลือกหนังสือที่ทางห้องกลางจัดไว้ ่อยากได้เล่มใดเข้าห้องสมุดเพิ่มแต่ข้าพเจ้ากับพบรู้ว่าหนังสือบางเล่มก็ไม่อุปกรณ์ในรายการที่ทางห้องกลางให้เลือก จึงเป็นไปได้ใหม่ที่จะให้นิสิตกรอกแบบฟอร์มเพื่อกำหนดหนังสือที่อยากได้ โดยให้ทางห้องกลางเป็นผู้คัดเลือกว่าจะซื้อหนังสือเล่มนั้นเข้ามาหรือไม่ วิธีนี้จะมีหนังสือที่ตรงกับความต้องการของนิสิตมากกว่า

4. สำหรับตัวนั่งในห้องกลาง โดยเฉลี่ยแล้วข้าพเจ้าคิดว่า คนที่เข้ามาอ่านหนังสือห้องกลางส่วนใหญ่มากันไม่เกิน 3 คน ดังนั้น ควรจะมีการลดตัวใหญ่ซึ่งมีจำนวนที่นั่งประมาณ 5-6 ที่ลง แล้วเพิ่มจำนวนตัวขนาดห้องกลาง 3-4 คนมากขึ้น (ตัวในห้องกลางส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายตัวกินข้าวซึ่งมีลักษณะใหญ่มากถ้านั่งกันเพียง 2-3 คน) เมื่อมีคนนั่งอยู่ในตัวแล้ว ถึงแม้จะมีที่นั่งเหลืออยู่ก็ตาม จะมักไม่มีคนเข้าไปนั่งเนื่องจากไม่สนใจหรือเกรงว่าจะไปทำความรบกวนให้แก่คนที่นั่งอยู่ก่อน จึงต้องไปหาตัวเองลงานั่งซึ่งเป็นการใช้พื้นที่ที่ไม่มีประสิทธิภาพ

5. ควรมีการอนุโลมให้นั่งน้ำเข้าไปรับประทานในห้องกลางได้ ถึงแม้ทางห้องกลางจะมีบริการน้ำดื่มน้อยแล้ว แต่บางที่นิสิตก็อยากกินน้ำหวานหรือเครื่องดื่มอื่นๆ ก็จากน้ำเปล่า ข้าพเจ้าเห็นนิสิตซึ่งน้ำเข้าไปกินน้อยเนื่องจาก การใส่กระเบื้องเข้าไป และเครื่องดื่มไม่ได้สร้างความสกปรกให้ห้องกลางมากถ้ามีการจัดถังขยะอย่างเพียงพอ ทำให้ห้องกลางมีลักษณะผ่อนคลาย ไม่เข้มงวดกวดขันมากนัก

6. ข้อนี้ไม่เกี่ยวกับห้องกลางโดยตรง แต่บริการรถป้อปสายห้องกลางนั้นไม่มีสายกลับโดยตรงจากห้องกลางไปยังศาลาพระเกี้ยว ผู้ที่จะกลับจากห้องกลางไปศาลาพระเกี้ยวต้องนั่งสายสองข้อมือ่นมาบุญครองซึ่งเสียเวลาเป็นอย่างมาก บางครั้งถ้านิสิตรีบก็ต้องเดินจากห้องกลางมายังผังศาลาพระเกี้ยวเอง จะมีการปรับเส้นทางให้มีรถจากห้องกลางมายังศาลาพระเกี้ยวได้เลยหรือไม่